Велики петък, петъкът през страстната ~~н~~ неделя, който се казва и распети петък. Някой казува че и всичките 7 петъци през великий пост ги казвали велики петъци и ги празднували у в селянитѣ да не вършат голѣми работи.

Велики четвъртък, четвъртъкът през страстната неделя, а тоже ~~то~~ четвъртък до възнесенье четвъртъци тѣ се казват велики четвъртъци, тѣ ся седем велики четвъртъци и четвъртия я се казва Кръстат велики четвъртък. През всички тия велики четвъртъци селянитѣ не работят никоя полска работа не чукат нищо, кола не впрѣгат, дори и през селото не пущат кола да минат, да не дрънкат за да не бие град. На първий велик четвъртък рано сутрината червят яйцата и на-сто кога си светяват гледат на първия или на друг нѣкой от великитѣ четвъртъци да е.

Велики пости ~~ся великденскитѣ~~ голѣмитѣ пости ~~или~~ поститѣ за Великден, тѣ държат 7 недѣли

Велико име на мъж

Великовица, жена на Велика

Великов, а, о, — и (тѣ) на Велика. У Великови — на дома му

Великовичин, а, о, — и (тѣ) на Великовица

Величко, име на мъж.

Величков, а, о, — и (тѣ) на Величка,

Величковица, жена на Величка

Величковичин, а, о, — и (тѣ) на Величковица. У Величковичини, у дома и.

Велка, име на жена

Велкин, а, о, — и (тѣ) на Велка. У Велкини

Велко, име на мъж.

Велков, а, о, — и (тѣ) на Велка

Велковица, жена на Велка

Велковичин, а, о, — и (тѣ) на Велковица. У Велковичини, дето живѣе.

Велче (чо-чо) име на мъж.

Велчовица, жена на Велча

Велчевичин, а, о, — и (тѣ) на Велчовица, у Велчевичини, на дома и.

Вельи, ~~а~~ ля, лье, — и (тѣ), тоже що велик, голѣм. Станал мадко на Веля Събота. М. 102. Кога на двор ми излѣзе, що да види вельо (вельо) чудо. М. 183.

Веля, име на жена, в. Велка. Вельо тори Вельо, сребрена Велюшо, злата трепечушо. М. 452.

Велям, в. веля. Гумен.

Великодушен

Великолепен.

Велим, гл. д. в. веля.

Величав, а, о, — и (тѣ) горделив, гърделив.

Величка, име на жена, Заплакала е Величка.

Величкин, а, о, — и (тѣ) на Величка. — У Величкини, дето живѣе Величка

Величие (то) да се покажете велики, вий съборихте истинното си величие. Г. 189.

Величина (та)

Величествен, а, о, — и (тѣ)

Величествено, нар. Мѣсецът се величествено вие над скромната стая. Л. Д. 1870. р. 139.

Величество (то) титла на царьетѣ и кральетѣ. Ваше царско, импер. величество.

Велмишко, не познавам такова село, Туруфан да цъфне Велмишко. М. 271. Дзов. мисли да не е от велможа, велмо~~шко~~ за Велмишко, но не вѣрвам.

Велможа. (та) вели, пореч

Велнувам вр. велидя. мусо. пата

Велидя — еш, гл. ср. ~~правя~~ ставам се като голѣм и не оборим та каквото иде правя. Особено се казва за дѣцата. Тя си много развеливда и не стои мирна, а та цата тата на главата нѣщо. ~~Велидям~~ като вирна, вил- ~~нодѣ~~. Глава та повилидѣли чечан почекнѣли. Виж вилен и вилнѣя.